

உ
கடவுள் துணை.
அம்பலவாணக்கவிராயர் இயற்றிய
ச து ர கி ரி
அ ற ப் ப ளீ சு ர ச து க ம்.



சுத்தப்]

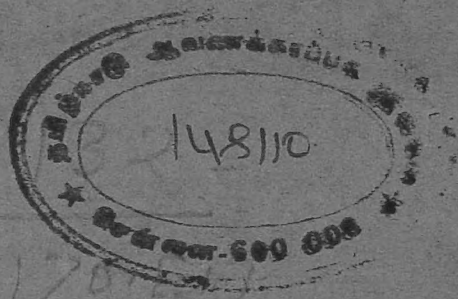
[பதிப்பு.

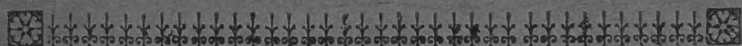
இ ி து
சேன்னைப்புரசை
நாராயணசாமிப்பிள்ளை
அண்டு பிரதர் அவர்களது
நற்றமிழ்விலாச அச்சியந்திரசாலையிற்
பதிப்பிக்கப்பட்டது

விடை]

1918.

[அணை-2.





உ

கடவுள் துணை.

அறப்பள்ளி சுரசதகம்.

காப்பு - வெண்பா.

உம்பர்கோனெம்பெருமா னோங்கறப்பள்ளி சுரன்மேற்
பைம்பொருள்சேருஞ்சதகம் பாடவே-அம்புலியோர்
ஆக்குந் துதிக்கையுளா னன்புடையார்க்கின்பருளிக்
காக்குந் துதிக்கையுளான் காப்பு.

உயர்பிறப்பு.

கடலுலகில் வாழுமுயி ரெழுபிறப் பினுண்மிக்க
காட்சிபெறு நாசென்ற மாய்க்
கருதப் பிறத்தலரி ததினுமுயர் சாதியிற்
கற்புவழி வருத லரிது
வடிவமுட னவயவங் குறையாது பிழையாது
வருதலது தனினு மரிது
வந்தாலு மிதுபுண்ப மிதுபாவ மென்றெண்ணி
மாசிவழி நின்ற லரிது
நெடியதன வாழாத லரிததி னிரக்கமுள
நெஞ்சினோ னாத லரிது
நேயமுட னுன்பதத் தன்பனாய் வருதலிற்
நீணிலத் ததினுயரிதாம்
அடியவர்க் கமுதமே மோழைபூ பதிபெற்ற
வதிபனெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
அறப்பள்ளி சுரதே வனே.

மனையாட்டிசிறப்பு.

கணவனுக் கினியளாய் ம்ருதுபா ஷியாய்மிக்க
 கமலைநிக ரூப வதியாய்க்
 காய்சின மிலாளுமாய் நோய்ப்பழி யிலாததோர்
 கால்வழியில் வந்த வளுமாய்
 மணமிக்க நாணமட மச்சம் பயிர்ப்பென்ன
 வருமினிய மார்க்க வதியாய்
 மாமிமா மார்க்கிதஞ் செய்பவளு மாய்வாசல்
 வருவருந் தோம்பு பவளாய்
 இணையின்பகிழ் நன்சொல்வழி நிற்பவளு மாய்வந்தி
 யென்பெய ரிலாத வளுமா
 யிரதியென வேலிலை புரிபவளு மாய்ப்பிறர்த
 மில்வழி செலாத வளுமாய்
 அணியிழை யொருத்தியுண் டாயினவள் கற்புடைய
 ளாகுமெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(2)

நன்மக்கட்பேறு.

தன்குலம் விளங்கிடப் பெரியோர்கள் செய்துவரு
 தருமங்கள் செய்து வரலுந்
 தன்மமிகு தானங்கள் செய்தலுங் கணயோக
 சாதக ணெனப் படுதலும்
 மங்குத லிலாததன் நந்தைதாய் குருமொழி
 மருதுவழி பாடு செயலும்
 வழிவழி வருந்தமது தேவதா பத்திபுரி
 மார்க்கமுந் தீர்க்கா யுளும்
 இங்கித குணங்களும் வித்தையும் புத்தியு
 மீகையுஞ் சனமார்க் கமு
 மிவையெலா முடையவன் புதல்வனு மவனையே
 யின்றவன் புண்ய வானும்

அங்கச விரோதியே சோதியே நீதிசே
 ரரசனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(3)

சகோதரரொருமை.

கூடப் பிறந்தவர்க் கெய்துதுயர் தமதுதுயர்
 கொள்ககந் தன்கக மெனக் [ரகொள்
 கொண்டோந் தேடுபொரு ளவர்தேடு பொருளவ
 ளகோதில்புகழ் தம்புக முழனத்
 தேடுற்ற வவந்நினை தந்நினை தந்தவர்
 தீதிலவர் தவமா மெனச்
 சீவனென் றுடல்வே நிவர்க்கென்ன வைந்தலைச்
 சீராவ மணிவாய் தொறும்
 கூடுற்ற விரையெடுத் தோருட னிறைத்திடுங்
 கொள்ளைகபோற் பிரிவின் றியே
 கூடிவாழ் பவர்தம்மை யேசகோ தரரெனக்
 கூறுவது வேதரும மாம்
 ஆடிச் சிவந்தசெந் தாமரைப் பாதனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(4)

சற்குருவியல்பு.

வேதாந்த சித்தாந்த வழிதெரிந் தாசார
 விவரவிஞ் ஞான பூர்ண
 வித்யா விசேஷசத் குணசத்ய சம்பன்ன
 வீரவை ராக்ஷ முக்ய
 சாதா ரணப்பிரிய யோகமார்க் காதிக்ய
 சமாதிரிஷ்ட டானு பவராய்ச்
 சட்சமய நிலைமையும் பரமந்தர பரதந்தர
 தருமமும் பரசமயமும்

நீதியி லுணர்ந்துதத் துவமார்க்கராய்ப்பிரம
 நிலைகண்டு பாச மிலராய்
 நித்தியா னந்தசை தன்யரா யாசையறு
 நெறியுளோர் சற் சூரவராம்
 ஆதார மாயுயிர்க் சூயிராகி யெவையுமா
 மமலவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(5)

நன்மாணுக்கரியல்பு.

வைதாலு மோர்கொடுமை செய்தாலு மோசீறி
 மாறா திகழ்ந் தாலுமோ
 மனதுசற் றுகிலுங் கோணுது நாணுது
 மாதர் பிதாவெ னக்குப்
 பொய்யாம னீயென்று கனிவொடும் பணியிடை
 புரிந்துபொரு ளுட லாவியும்
 புனிதவுன் றனதெனத் தத்தஞ்செய் திரவுபகல்
 போற்றிமல ரடியில் வீழ்ந்து
 மெய்யாக வேபரவி யுபதேச மதுபெற
 விரும்புவோர் சற்சீடராம்
 வினைவே ருறும்படி யவர்க்கருள் செய்திடுவதே
 மிக்கதே சிக ரதுகடன்
 ஐயா புரம்பொடி படச்செய்த செம்மலே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(6)

பொருள் செயல்வகை.

புண்ணிய வசத்தினால் செல்வமது வரவேண்டும்
 பொருளோட் சிக்க வேண்டும்
 புத்தியுட னதுவொன்று நூறுக வேசெய்து
 போதவும் வளர்க்க வேண்டும்

உண்ணவேண் டும்பின்பு நல்லவஸ்த ராபரண
முடலிற் றரிக்க வேண்டு
முற்றபெரி யோர்கவிஞர் தமரா துலர்க்குதவி
யோங்குபுகழ் தேட வேண்டும் [கூத
மண்ணில்வெகு தருமங்கள் செயவேண்டு முயர்மோ
வழிதேட வேண்டு மன்றி
வறிதிற்புதைததுவைத் தியாத பேர்களை
மார்க்கமறி யாக்குருட ராம்
அண்ணலே கங்கா குலத்தலைவன் மோழைதரு
- மழகனெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(7)

திவழிவிலக்கு.

வஞ்சகர் தமைக்கடி மருவொணு தன்பிலார்
வாசலிற் செல்லொ ணுது
வாதெவ ரிடத்திலும் புரியொணு தறிவிலா
மடையர்முன் னிற்கொ ணுது
கொஞ்சமே ணந்திது செய்பொணு தொருவர்மேற்
குற்றஞ்சொ லொண்ணு தயற்
கோதையாக ளோடுபரி காசஞ்செ யொண்ணுது
கோளுரைகள் பேசொ ணுது
நஞ்சதரு நாவொடும் பழகொணு திருள்வழி
நடந்துதனி யேகொ ணுது
நதிபெருக் காகினதி வீஞ்சல்செய் யொண்ணுது
நல்வழி மறக்கொ ணுது
அஞ்சாம லாசர்முன் பேசொணு திவையெலா
மறியுமெம தருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(8)

ஒன்றற்கொன்றழகுசெய்வன.

வாழ்மனை தனக்கழகு குலமங்கை குலமங்கை
வாழ்வினுக் கழகு சிறுவர்
வளர்கிறுவ ருக்கழகு கல்விகல் விக்கழகு
மாரிலந் துதிசெய் குணமாம்
குழகுண மதற்கழகு பேரறிவு பேரறிவு
தோன்றிடி லதற் கழகுதான்
நாயதவ மேன்மையுப காரம்விர தம்பொறுமை
சொல்லரிய பெரியோர் களைத்
தாழ்தல்பணி விடைபுரிதல் சீலநே சங்கருளை
சாற்றுமிவை யாமென்பர் காண்
செளரிமல ரோனமார் முனிவர்முச் சடரெலஞ்
சரணமெமை ரட்சி யெனவே
ஆழ்கட லுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
யண்ணலெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளிச் சரதே வனே.

(9)

ஒன்றில்லாமையாற் பயன்படாதவை.

கோவிலில் லாதஜூர் நாசியில் லாமுகங்
கொழுநனில் லாத மடவார
குணமதில் லாவித்தை மணமதில் லாதமலர்
குஞ்சர மிலாத சேனை
காவலில் லாதபயிர் பாலரில் லாதமனை
கதிர்மதி யிலாத வானங்
கவிஞரில் லாதசபை சுதிலையை யிலாதபண்
காவல ரிலாத தேசம்
நாவதில் லாததன நியமமில் லாதசெப
மிசைலவண மிலலாத வு
னிச்சையில் லாதபெண் போகநல மிவைதம்மி
னேதுபல னுண்டு கண்டாய்

ஆவியனை யாட்கிடந் தந்தவா சுற்பதரு
வாகுமெம தருமை மதவே
எனுகினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(10)

ஒன்றற்கொன்று தகாதசேர்க்கை.

புகதயை யில்லாத லோபிய ரிடத்திலே
பொருளை யருளிச் செய்தனை
புண்ணியஞ் செய்கின்ற சற்சன ரிடத்திலே
பொல்லாத மிடி வைத்தனை
நீதியகன் மூடர்க் கருந்ததி யெனத்தக்க
நெறிமா தரைத் தந்தனை
நிதானமுள வுத்தமர்க் கிங்கித மிலாதகொடு
நீலியைச் சேர் வித்தனை
சாதியி லுயர்ந்தபே ரீனர்பின் னேசென்று
தாழ்ந்து பரவச் செய்தனை
தமிழருமை யறியாத புல்லர்மேற் கவிவாணர்
தாம்பாட வே செய்தனை
ஆதர விலாமலிப் படிசெய்த தென்சொலா
யமலவெம தருமை மதவே
எனுகினமு மன தினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(11)

குணக்கேடரியல்பு.

மாறாத கலைற்று நிலைபெற்ற சபையிலே
வாயிலா தவனொரு பதர்
வாள்பிடித் தெதிரிவரி னோடிப் பதுங்கிடு
மனக்கோழை தானொரு பதர்
வரு வழங்குரைத் தனைவருஞ் சீசியென்
றிகழநிற் பானொரு பத
ரில்லாள புறஞ்செலச் சம்மதித் தவளோ
டிணங்கி வாழ்பவ னொருபதர்

வேறொருவர் மெச்சாது தன்னையே தான்மெச்சி
 வீண்பேசு வானொரு பதர்
 வேசையர்க ளாசைகொண் டுள்ளவா ளு மனை யாளை
 விட்டுவிடு வானொரு பதர்
 ஆறாத துயரையு ளிடியையுந் தீர்த்தருள்செ
 யமலவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(12)

செய்யத்தக்கவை.

வாஸிபர் தனில்வித்தை கற்கவேண் டிங்கற்ற
 வழியிலே நிற்க வேண்டும்
 வளைகட றிரிந்துபொரு டேட்டவேண் டிந்தேடி
 வளரறஞ் செய்ய வேண்டும்
 சீலமுடை யோர்களைச் சேரவேண் டும்பிரிதல்
 செய்யா திருக்க வேண்டுஞ் [டு
 செந்தமிழ்ப் பாடல்பல கொள்ளவேண் டுகொண்
 த்யாகங் கொடுக்க வேண்டும்
 ஞானமிசை பலதரும நாட்டவேண் டும்நாட்டி
 நன்றாய் நடத்த வேண்டும்
 நம்பனினை யடிபூசை பண்ணவேண் டும்பண்ணி
 னாலுமிசை பத்தி வேண்டும்
 ஆலமமர் கண்டனே பூசியணி முண்டனே
 யனகவெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(13)

மென்மேலுயர்ச்சி.

தன்முட்டி விரவாது சீவனஞ் செய்யவன்
 சாமர்த்திய முள புருடனாஞ்
 சந்ததம் பதினமரைக் காப்பாற்று வோன்மிக்க
 தரணிபுகழ் தரு தேவனும்

பொன்மட் டிலாமலீந் தொருநூறு பேரைப்
 புரப்பவன் பொருவி லிந்தான்
 புவிமீதி லாயிரம் பேர்தமைக் காப்பாற்று
 புண்ய வானே பிரமனாம்
 நன்மைதரு பதினா யிரம்பேர் தமைக்காத்து
 ரட்சிப்ப வன் செங்கண்மா
 ஒருமிவன் மேலதிக மாகவெகு பேர்க்குதவு
 நானே மகா தேவனாம்
 அன்மட்டு வார்குழலி பாகனே யேகனே
 யண்ணலெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(14)

செயற்கருஞ்செயல்

நீர்மே னடக்கலா மெட்டியுந் தின்னலா
 நெருப்பை நீர்போற் செய்யலாம்
 நெடியபெரு வேங்கையைக் கட்டியே தழுவலா
 நீளவி னைப்பூண லாம்
 பார்மீது மணலைச் சமைக்கலாஞ் சோறெனப்
 பட்ச முடனே யுண்ணலாம்
 பாணமொடு குண்டிலில கச்செய்ய லாமரப்
 பாவை பேசப் பண்ணலாம்
 ஏர்மேவு கரடியுங் கடையுற்று வெண்ணெயு
 மெடுக்கலாம் புத்தி சந்து
 மில்லாத முடர்த முனதலதத் திருப்பவே
 மெவருக்கு முடியாது காண்
 ஆர்மேவு கொன்றைபுனை வேணிபா சுரர்பரவு
 மமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(15)

உத்தமராவோர்.

செய்நன்றி மறவாத பேர்களு மொருவர்செய்
 தீமையை மறந்த பேருந்
 திரவியந் தரவரினு மொருவர்மனை யாட்டிமேற்
 சித்தம் வையாத பேரும் [ஈராளர்
 கைகண் டெடுத்தபொருள் கொண்டுபோய்ப் பொரு
 கையிற் கொடுத்த பேருங்
 காசினியி லொருவர்செய் தருமங் கெடாதபடி
 கரத்தருள்செய் கின்ற பேரும்
 பொய்யொன்று நிதிகோடி வரினும் வழக்கழிவு
 புகலாத நிலைகொள் பேரும்
 புவிமீது தலைபோகு மென்னினுங் கனவிலும்
 பொய்மை யுரையாத பேரும்
 ஐயவின் கிவரொளஞ் சற்புருட ரென்றுலகி
 லகமகிழ்வ ரருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(16)

இதுவுமது.

அடைக்கல மெனத்தேடி வருவோர் தலைக்காக்கு
 மவனே மகா புருடனு
 மஞ்சாம லெதுவரினு மெதுபோகி னுஞ்சித்த
 மசைவிலான் மகா தீரனும் [ன்ற
 தொடுத்தொன்று சொன்னசொற் றப்பாது செய்கி
 தோன்றலே மகா ராஜனாந்
 தூதிக் கலைக்கின்ற பேர்வார்த்தை கௌத
 துரையே மகா மேருவாம்
 அழிக்கின்ற பேர்க்குவரு மிடர்தீர்த் திரட்சிக்கு
 மவனே மகா தயாகியா
 மவரவர் தராதர மறிந்துமரி யாழைசெயு
 மவனே மகா வுசிதனும்

அடர்க்கின்ற முத்தலைச் சூலனே லோலனே
யமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதேவனே.

(17)

ஒன்றிலொன்றில்லாமை.

காமிக்கு முறையில்லை வேசைக்கு நாணில்லை
கயவர்க்கு மேன்மை யில்லை
கன்னமிடு களவருக் கிருளில்லை ஷீபசார
கண்ணியர்க் காணே யில்லை
தாமெனு மயக்கறுத் தோங்குபெரி யோர்க்குவரு
ஜாகிசூல மென்ப தில்லை [ந
தாஷிணிய முடையபேர்க் கிகலில்லை யெங்குமொ
சார்பிலார்க் கிடம தில்லை
பூமிக்கு வீயாத லோபர்க்கு வளமான
புகழென்ப தென்று மில்லை
புலையர்க்கு நிசமிவலை கைப்பொரு ளிலாததோர்
புருடருக் கொன்று மில்லை
பாமினி தனக்குநிசர் கந்தரத் திறைவனே
யன்புடைய வருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதேவனே.

(18)

யாக்கைகநிலையுமைமுதலியவை.

காயமொரு புற்புதம் வாழ்வுமலை சூழ்தருங்
காட்டி லாற்றின் பெருக்காங் [லாங்
கருணைதரு புதல்வர்களை மனைமனை வி யிவைபெய
காணல் காட்டும் பாவாகம்

மேயபுஜ பலவ்லுமை யிளமைபழ கிவைபெலாம்
 வெயின்மஞ்ச ஞாயிர் தானுமே
 வெட்டவெளி தனில்வைத்த தீபமென வேகருதி
 வீன்பொழுது போக் காமலே
 நேயமுட னேதெளிந் தன்பொடுந் பாதத்தி
 னினைவுவைத் திரு போதினு
 நீர்கொண்டு மலர்கொண்டு பரிவுகொண் டர்ச்செக்க
 நிமலனே யருள் புரிசுவாய்
 ஆயுமறி வாளர்ப்பணி பாதனே போதனே
 யண்ணெனம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(19)

திருமங்கையிருப்பிடம்.

நற்பரி முகத்திலே மன்னவ நீடத்திலே
 நாகரிகர் மா மனையிலே
 நரினமலர் தன்னிலே கூவிளந் தருவிலே
 நறைகொண்ட பைந் துளவிலே
 கற்புடையர் வடிவிலே கடலிலே கொடியிலே
 கல்யாண வாரி றனிலே
 கலிகை ரிடத்திலே நற்செந்நெல் விளைவிலே
 சதிர்வெறு விளக் கதனிலே
 பொற்புடைய சக்கிலே மிக்கோர்கள் வாக்கிலே
 பொய்யாத பேர் பாலிலே
 பூந்தடந் தன்னிலே பாற்குடத் திடையிலே
 போதகத் தின் கிரகிலே
 அற்பெருங் கோதைமலர் மங்கைவா ழிடமென்ப
 ரண்ணெனம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(20)

மூதேவியிருப்பிடம்.

மீதமிச்சி யன்னம் புசிப்போ ரிடத்திலு
 மிகுபாஷை யோ ரிடத்தும்
 மெய்யொன் றிலாமலே போய்பேசி யேதிரிய
 மிக்க பாதக ரிடத்தும்
 கதியொன்று மிலர்போல மலினங்கொ ளும்பழைய
 கந்தையணி வோ ரிடத்துங்
 கடிநா யெனச்சிறி பெவரையுஞ் சேர்க்காத
 கன்னிவாழ் மனைய கத்தும்.
 ததிகோர் கடத்திலுங் கர்த்தபத் திடையிலுஞ்
 சார்ந்த வாட்டின் றிரளிலுஞ்
 சாம்பின முகத்திலு மிவையெலரங் கவலைபுரி
 தெளவைவர ழிட மென்பர்கான்
 அதிருப மலைமங்கை நேசனே மோழைதரு
 மழகனெம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருதூ கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(21)

குணகுணமிரண்டி னும்பயன்படாமை

குணமற்ற பேய்முருங் கைத்தழை தழைத்தென்ன
 குட்டனோய் கொண்டு மென்ன
 குரைக்கின்ற நாய்மடி சுரத்தென்ன கரவாது
 கொஞ்சமாய்ப் போகி லென்ன
 மணமற்ற செம்முருக் கதுழத் தலார்தென்ன
 மலராது போகி லென்ன
 மதுரமில் லாவுவர்க் கடனீர் கறுத்தென்ன
 மாவெண்மை யரீகி லென்ன
 உணவற்ற பேய்ச்சுரை படர்த்தென்ன படரா
 துலர்ந்துதான் போகி லென்ன
 வதவாத பேர்க்குவெரு வாழ்வுவந் தாலென்ன
 வோங்குமிடி வரி லென்னகான்

அணியுற்ற பைங்கொன்றை மாலிகா பரணனை
யாதியே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(22)

குறைவுற்றுங்குணங்கெடாமை.

தறிபட்ட சந்தனக் கட்டைபழு தாயினுஞ்
சார்மணம் பழு தாகுமோ
தக்கபால் கவறிடக் காய்ச்சினு மதுகொண்டு
சாரமது ரங் குறையுமோ
நிறைபட்ட கதிர்மணி யழுக்கடைந் தாலுமதி
னீள்குண மழுங்கி விடுமோ
நெருப்பிடை யுருக்கினு மடிக்கினுந் தங்கத்தி
னிறையு மாற்றுக் குறையுமோ
கறைபட்ட பைப்புயன் மறைத்தாலு மதுகொண்டு
கதிர்மதி கணம் போகுமோ
சற்றபெரி யோர்மகிமை வற்பாறி கிலரேனுங்
காசினி தனிற் போகுமோ
அறிவுற்ற பேரைவிட் டகலாத மூர்த்தியே
யையனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சரதே வனே.

(23)

இதற்குதவிசெய்வதிதுவெனல்.

வானவர் பிதிர்க்கண்முச் சுடர்மூவர் கோள்கட்டும்
வாழ்வுதரு முதவி புவனம்
வளமிக்க புவனந் தனக்குமென் மேலுதவி
வாழ்வுபெற் றிடு மன்னராம்

தேனமர் நறுந்தொடையல் புனைமன்ன வர்க்குதவி
 சேர்ந்தகுடி படை வர்க்கமாஞ்
 சேர்குடி யடைக்குதவி விளைபயிர் பயிர்க்குதவி
 சீர்பெற வழங்கு மழையாம்
 மேனிமிர் மழைக்குதவி மடமாதர் கற்பொன்று
 வேந்தர்தந் நீதி யொன்று
 வேதிய ரொழுக்கமொன் றிம்முன்று மேயென்று
 மிக்கபெரி யோருரை செய்வார்
 அனமர் நெடுங்கொடி யுயர்த்தவெம் மிறைவனை
 யதிபனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரசுதே வனை. (24)

இதனைக்கண்டுமகிழ்வதிதுவெனல்.

தந்தைதாய் மலர்முகங் கண்டுநின் ருலிப்ப
 தவர்தந்த சந்ததிய தாஞ்
 சந்தரோ தயங்கண்டு பூரிப்ப னுயர்வாவி
 தங்குபைங் குமுத மலராம்
 புந்திமகிழ் வாயிரவி வருதல்கண் டகமகிழ்வ
 பொங்கு தாமரை மலர்களாம்
 போதவும் புயல்கண்டு கண்களித் தேநட்டம்
 புரிவது மயூர வினமாம்
 சிந்தைமகிழ் வாயுதவு தாதா வினைக்கண்டு
 சீர்பெறுவ திரவலர் குழார்
 திகழ்நீதி மன்னரைக் கண்டுகளித் கூர்வதிச்
 செகமெலா மென்பர் கண்டாய்
 அந்தியம் வானையை செஞ்சடர டவியனை
 யமலனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின் தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சரசுதே வனை. (25)

அதுவதுவாகாமை.

உள்ளன் பிலாதபேர் தித்திக்க வேபேசி.
 யுறவாடு முறவு முறவோ
 வுபசரித் தன்புடன் பரிமா றிடாதசோ
 றுண்டவர்க் கண்ண மாமோ [வரு
 தள்ளா திருந்துகொண் டொருவர்போய்ப் பார்த்து
 தக்கபயிர் பயிராகு மோ
 தளகர்த்த னொருவனில் லாமன்மூன் சென்றிடுந்
 தானையுந் தானை யாமோ
 விள்ளாத பேரகமில் லாதபெண் மேவ்வரு
 விருப்பமும் விருப்ப மாமோ
 வெருகடன் பட்டபேர் செய்கின்ற சேவனமு
 மிக்கிசீ வனமாகு மோ
 ஆள்ளா திருங்கருணை யாளனை தேவர்தொழு
 மாநியே யருமை பதவே
 ளனுதினமு மனநினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிசுராதே வனை. (26)

நற்குணங்களுக்கிடமாகாதவர்.

வெறிகொண் டமற்கடகம் பேய்கொண்டு கள்ளுண்டு
 வெங்காஞ் செறிப் புதவிலே
 விழ்ந்துதேன் கொட்டிடச் சம்மார்க்க மென் ளளவு
 மேவுமோ மேவாது போல்
 குறைகின்ற புத்தியா யதிலற்ப சாதிபாய்க்
 கூடவே யிளமை யுண்டாய்க்
 கொஞ்சமா பதிகார முங்கிடைத் தான்மிக்க
 குவலயந் தனி லவர்க்கு
 நிறைகின்ற பத்தியுஞ் சீலமும் மேன்மையு
 நிதானமும் பெரியோர் கண்மே
 னைசமு மீனகயு மிவையெலங் கணவிலும்
 நினைவிலும் வராது கண்டாய்

அஹநிந்த கருதியின் பொருளான வள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(27)

இதனாலினனமுறையனெனல்.

தன்னன் முடிக்கவொண் ணாதகா ரியம்வந்து
தான்முடிப் பேரன் றமையன
தன்றலைக் கிடர்வந்த போதுமீட் தெவுவொன்
ருய்தந்தை பெண்ண லாகும்
ஒன்றார் செயுக்கொடுமை யான்மெலிவு வந்தபோ
துதவுவோ னிட்ட தெய்வம்
புத்தியுத் திகள்சொல்லி மேல்வருங் காரிய
முரைப்பவன் குரு வெண்ணலாம்
எந்நாளும் வருநன்மை தீமைதன் தென்னவே
பெண்ணிவரு வொன் பந்துவா
யிருதய மறிந்துதன் சொற்படி நடக்குமவ
னெவனெனினு மவனே சுதன்
அந்நாச மும்பணியு மெந்நாளு மேபுனையு
மண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினே தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(28)

அவரவரிடத்துநடக்குமுறை.

மாதா பிதானினுக் குன்னன் புடன்கனிவு
மாறாத நல் லொழுக்கம்
மருவுகுரு வானவர்க் கினியவும சாரமுள
வார்த்தை வழிபா டடக்கம்

சாதார் சருங்கண்மனை யாடனக் கோசபன்
 காலத்தினைய பாஷணக்
 கற்றபெரி போர்முதியர் வருமாது லர்க்கெலாங்
 கருணைசே ரருள் விதானம்
 நீதிபெறு மன்னவ ரீடத்தகிக பயவிரய
 நெறியுடைய பேர்க் கிங்கிதம்
 நேயமுள தமர்தமக் ககமகிழ் வுடன்பரிவு
 நேரல ரிடத்தில் வயிரம்
 ஆதிமனு நூல்சொலும் வழக்கமிது வாகுமெம
 தையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதே வனே.

(29)

குணத்தைவிட்டுக் குற்றத்தைக்கவர்தல்.

துட்டவிக டக்கவியை யாருமே மெச்சவார்
 சொல்லுநற் கவியை மெச்சார்
 தூர்ச்சனர்க் ககமகிழ்ந் துபசரிப் பார்வருந்
 தூயரைத் தள்ளி விடுவார்
 இட்டமுள தெய்வந் தனைக்கரு திடார்கறுப்
 பொன்னிலோ போய்ப் பணிசுவா
 ரீன்றதாய் தந்தையைச் சற்றுமதி யார்வேசை
 யென்னிலோ காலில் வீழ்வார்
 நட்டலா பங்களுக் குள்ளான பந்துவரி
 னன்றாக வே பேசிடார்
 நானுமொப் பாரியாய் வந்தபுத் துறவுக்கு
 நன்மை பலவே செய்குவார்
 ஆட்டதிகை சூழ்புவியி லோங்குகலி மகிமைகா
 ணத்தனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசரதே வனே.

(30)

குணங்காண்குறி.

கற்றோர்க ளென்பதைச் சீலமுட னேசோலுங்
கனவாக்கி னுற் காணலாம்
கற்புளா ரென்பதைப் பார்க்கின்ற பார்வையொடு
காணடையி னுங் காணலாம்
அற்றோர்க ளென்பதனை பெரன்றிலும் வாரா
வடக்கத்தி னு லறியலா
மறமுளோ ரென்பதைப் பூததபை பென்னுநிலை
யதுகண்டு தா னறியலாம்
வித்தோங்கு பயிரைக் கிளைத்துவரு தடியினால்
விளையு மென்றே யறியலாம்
வீரமுடை யோரென்ப தோங்கிவரு தைரிய
விசேடத்தி னு லறியலாம்
அத்தா குணத்தினுற் குலநலந் தெரியலா
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனகினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிச ராதே வனே.

(31)

கூடிற்பயன்படல்.

செத்தைபல கூடியொரு கயிறுயி னதுகொண்டு
திண்கரியை யுங் கட்டலாம்
திகழ்ந்தபல துளிகூடி யாறாயின் வாவிபொட்டு
கிரளேரி நிறை விக்கலாம்
ஒத்ததுன் பஞ்சுபல நேர்ந்துது லாயிடி
னுதித்திடுங் கலை யாக்கலா
மோங்கிவரு கோலுடன் சீகையுங் கூடினா
லுயர்கவிதை யாக் கொள்ளலாம்
மற்றுமுயர் தண்டிலைத் தோடுதவி டியிகூடின
மல்குமுளை விளை விக்கலாம் [வர்
மனமொத்த நேயமொடு கூடியொரு வார்க்கொரு
வாழின்வெகு வெற்றி பெறலாம்

அற்றகனி யைப்பொருத் தரிபிரமர் தேடரிய
வமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(32)

அததற்குணெற்றியிடம்.

கனைவளா ருக்கதிக சயமதூர வாக்கிலே
கரமுதர்க் கதிக சயமோ
கைப்பொருளி லேவரு மருத்துவர்க் கோசயங்
கைவிசே டந் தன்னிலே
நலமுடைய வேசையர்க் கழகிலே யரசர்க்கு
நாரும் ரண ரூத்திலே
நற்றவர்க் கதிகசய முலகுபுசழ் பொறையிலே
ஞானவே தியர் தமக்கோ
குலமகிமை தன்னிலே வைசியர்க் கோசயங்
கூறிய துலாக் கோவிலே
குற்றமில் லாதவே ளாளருக் கோசயங்
குறையாத கொழு முனையிலே
அலைவில்குதி கைக்குறடை வேகத்தி வதிகசய
மாமென்ப ரருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(33)

ஒன்றில்லாமையாற்பாழ்ப்படல்.

தாப்பூல தாரண மிலாததே வருபூர்ண
சந்த்ரானிகர் முக குனியஞ்
சற்சன ரிலாததே வெகுசனஞ் சேர்ந்துவாழ்
தரும்பெரிய நகர் குனியம

மேம்பா டிலாதமன் னவர்கள் வந் தாள்வதே
 மிக்க தேசச் சூனியம்
 மிக்கசற் புத்திர னிலாததே னலமான
 வீறுசேர் க்ரக சூனியம்
 சோம்பாத தலைவரில் லாததே வளமுடன்
 சொல்லுயர் சபா சூனியந்
 தொல்லுலகி லனைவர்க்கு மாநிதிய மில்லதே
 சுத்தசூ னிய மென்பர்கான்
 ஆம்பல்வத னத்தனைக் குகனையின் றருள்செய்த
 வத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(34)

மூடர்தாரதம்மியம்.

பெண்புத்தி கேட்கின்ற மூடருந் தந்தைதாய்
 பிழைபுறஞ் சொல்லு மூடரும்
 பெரியோர்கள் சபையிலே முகடேறி வந்தது
 பிதற்றிமீம் பெரு மூடரும்
 பண்புற்ற சுற்றஞ் சிரிக்கவே யிழிவான
 பழிதெழில்செய் திடு மூடரும்
 பற்றற்ற பேர்க்குமுன் பிணைநின்று பின்புபோய்ப்
 பரதவித் திடு மூடரும்
 கண்டெட்ட மாடென்ன வேடிபிர வலர்மீது
 காய்ந்துவீழ்ந் திடு மூடருங்
 கற்றறி விலாதமுழு மூடருக் கிவரொலங்
 கான்மூட ரரைமூடர் காண்
 அண்கற்ற நாவலர்க் காகவே தூதுபோ
 மையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(35)

இதற்கிதுவேண்டுமெனல்.

தனக்குவெகு புத்தியுண் டாகினும் வேறொருவர்
தம்புத்தி கேட்க வேண்டுந்
தானதிக சூரனே யாகினுங் கூடவே
தளசே கரங்கள் வேண்டும்
கணக்கின்ற வித்துவா னாகினுந் தன்னினுங்
கற்றோரை நத்த வேண்டுங்
காசினியை யொருகுடையி லாண்டாலும் வாசலிற்
கருத்துள்ள மந்தரி வேண்டும்
தொனிக்கின்ற சங்கீத சாமார்த்திய னாகினுஞ்
சுதிகுட்ட வொருவன் வேண்டுஞ்
சுடர்விளக் காயினு நன்றாய் விளக்கிடத்
தூண்டுகோ லொன்று வேண்டும்
அனற்கண்ண னேபடிக சங்கரிசர் வண்ணனே
யையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரசதே வனே.

(36)

வறுமையின் கொடுமை.

மேலான சாதிபி னுதித்தாலு மதிவென்ன
வெகுவித்தை கற்று மென்ன
மிக்கவதி ருபமொடு சற்குண மிருந்தென்ன
மிகுமானி யாகி வென்ன
பாலான மொழியுடைய னுயென்ன வாசார
பரையிருந்து மென்ன
பார்மீது வீரமொடு ஞானவர னுயென்ன
பாக்கிய மிலாத போது
வாலாய மாய்ப்பெற்ற தாயுஞ் சலித்திடுவள்
வந்த சுற்றமு மிகமுமே
யரிபாதை யில்லாம லனைவருங் பேசுவார்
மனைவியுந் தூறு சொல்வாள்

ஆலால முண்டகனி வாயனே நேயனே .

பனகனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(37)

சுனத்துவம்.

இரப்பவன் புவிமீதி லீனனவ னுக்கில்லை

யென்னுமவ னவனி லீன

ன்கின்ற பேர்தம்மை யீயாம லேகலைத்

திருமுட னவனி லீனன்

உரைக்கின்ற பேச்சிலே பலனுண் டெனக்காட்டி

யுதவிடா னவனி லீன

னுதவவே வாக்குரைத் தில்லையென் றேசொலு

முனுத்தனோ வவனி லீனன்

பாக்கின்ற யாசகர்க் காசைவார்த் தைகள்சொலிப்

பலயா லலைந்து திரியப்

பண்ணியே யில்லையென் றிடுகொடிய பானியே

பாரிலெல் லோர்க்கு மீனன்

அரக்கிதழ்க் குமுதவா யுமைநேச னேயெனிய

ரமுதனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(38)

மறைப்பனவும் வெளிப்படுத்தவனவும்.

சென்மித்த வருடமு முண்டான வத்தமுர்

தீதில் கிரகச் சாரமுர்

தின்துவரு மெளடதமு மேலான தேசிகள்

செப்பிய மகீர் மந்தரமும்

புன்மையவ மானமுந் தானமும் பைம்பொண்ணி

புனையுமட வார் கலவியும்

புகழ்மேவு மானமு மிவையொன்ப துந்தமது

புந்திக்கு ளே வைப்பதே

தன்மென் றாசெய்வ ரொன்னர் சுருத்தையுந்
 தன்பிணியை யும் பசியையுந்
 தாண்டெய்த பாவமு மிவையெலாம் வேறொருவர்
 தஞ்செய்யில் வைப்ப தியல்பாம்
 அன்மருவு கண்டனே மூன்றுலகு மீன்றவுமை
 யன்பனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூ கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதேவனே.

(39)

தேவர்கள் காலவளவை.

சதூர்புக மோரிரண் டாயிரம் பிற்படிற்
 சதமுதற் கொரு தினமதாஞ்
 சாந்துயிற் தினமொன்றி லேயிர்தர பட்டங்க
 டாழு மீரேழ் சென்றிமம்
 மதிமலியு மித்தொகையி னயனாயு னூறுபோய்
 மாண்டபோ தொரு கற்பமாம்
 மாறிவரு கற்பமொரு கோடிசென் றுனெடிய
 மாறனக் கோர் தினமதாம்
 துதிபரவு மித்தொகையி லொருகோடி நெடியமா
 றோன்றியே போய் மறைந்தா
 றோகையோர் யாகனே நீநகைத் தணிமுடி
 துளக்கிடுங் கால மென்பார்
 அதிகமுள பலதேவர் தேவனே தேவர்கட்
 சுரதனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூ கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதேவனே.

(40)

தூய்மையிடமும் தூய்மைசெய்வனவும்.

வாய்ப்பரி தனக்கதிக புனிதமுக மதனிலே
 மறைபவர்க் குயர் புனிதமோ
 மலரடியி லேபுனித மொளிகள்கண் னுடிக்கு
 மாசின்முற் புற மதனிலே

வேம்படும் பசுவினுக் குப்பிற் புறத்திலே
 மிக்கமட மாந் ருக்கோ
 மேனியெல் லாமபுனித மாசுமா செளசெஹாடு
 மேவு வனிகையர் தமக்கும்
 தாம்பிர மதற்குமிது வெள்ளிவெண் கலமயந்
 தங்க மீயந் தமக்குந் [பல்
 தரும்புனிதம் வகுபெருந் கொடுபுளி சுணஞ்சாம்
 சாருமண் டாது சாணம்
 ஆம்புனித மிவைபெண்பர் மாமேரு வில்லியே
 யனகனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதா கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (41)

அடங்காதவற்றை யடக்குமுயாயம்.

கொடியமொலி பெருதையிரு மூக்கிலுந் கயிற்றென்
 கோர்த்துவச விர்த்தி கொள்வார் [று
 குயலயந் தனின்மதக் களிற்றனை யங்குசந்
 கொண்டேச விர்த்தி கொள்வார்
 படியில்விட வரவைமந் திரதந் திரத்தினுந்
 பற்றிவச விர்த்தி கொள்வார்
 பாய்பரிபை நெடியசடி வானமது கொடுநடை
 பழக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 விடமுடைய துட்டவைச் சேர்ப்பந்து கைக்கொண்டு
 வீசிவச விர்த்தி கொள்வார்
 மிக்கபெரி யோர்களுந் கோபத்தை யறிவால்
 விலக்கிவச விர்த்தி கொள்வார்
 அடியவர் துதிக்கவரு செந்தர மரைப்பதத்
 தையனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினிகை தருசதா கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே. (42)

ஐயியினுயர்வு.

செழுமணிக் கொளியதன் மட்டிலே யதினுமோ
செய்யகச் சோத மெனனே
செய்ப்புந் கிருமிக்கு மிச்சமொளி யதனினுந்
திபத்தி னொளி யதிகமாம்

பழுதிலாத் தீவர்த்தி திபத்தி னதிகமாம்
பகலவர்த்தி யதி லதிகமாம்
பாரமத் தாப்பினொளி யதிலதிக மதினுமோ
பனிமதிக் கொளி யதிகமாம்

விழைவுதரு பரிதிக்கு மனுரீதி மன்னர்க்கும்
வீரவித ரணிக ருக்கும் [ன்ன
மிக்கவொளி திசைதொறும் போய்விளங் கடுமெ
விரகுனோ ருரை செய்குவார்

அழல்விழ்கொ டெரிசெய்து மதனவே டனை வென்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசுதர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதேவனே. (43)

குணங்குற்றமாதல்

வான்மதியை நோக்கிடிற் சோரர்கா முகருக்கு
மாறுத வல் விடமதாம்
மகிழ்நன் நனைக்காணி விதயிலா விபசரிய
மாதருக் கோ விடமதாம்

மேன்மைதரு நற்கலை பதார்த்தமுஞ் சுரரோக
மிக்கபேர்க் கதிக விடமாம்
வித்தியா திபர்தமைக் கண்டபோ தநிலோப
விணர்க் கெலாம் விடமதாம்.

சுண்டிகு புன்கவிவ லோர்க்கதிக சபைகாணி
லேலாத கொடிய விடமா
பேற்றமில் னாதபடு பாவிசட் கறமென்னி
லெந்நாளு மதிக விடமாம்

ஆனதவ யோகியர்க ளிதயதா மரையுறையு
மண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பளிசரதே வனே.

(44)

உயர்வன்றித்தாழ்வும் சிறக்குமிடம்.

வெகுமான மாகிலு மவமான மாகிலும்
மேன்மையோர் செய்யி லழகாம்
விரகமே யாகிலுஞ் சரசமே யாகிலும்
விழைமங்கை செய்யி லழகாம்
தருதாழ்வு வாழ்வுவெகு தருமங்க ளேச்செய்து
சாரிலோ பேரழக தாஞ்
சார்த்தி லோருன மானமெது வாகிலுஞ்
சமர்செய்து வரி லழகதாம்
நகமேவு மதகரியி லேறினுந் தவறினு
நாளுமது வோரழக தாம்
நாய்மிதி லேறினும் வீழினுங் கண்டபேர்
நகைசெய்தழ கன் றென்பர்காண்
அகமாயு நற்றவர்க் கருள்புரியு மையனே
பாகியே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினின தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பளிசரதே வனே.

(45)

நல்வினைசெய்தோர்.

சாரணனக் காத்தவன் மெய்யினால் வென்றவன்
ருன மினையா துதவினோன்
நந்தைசொன் மருதவன் முன்னவற் கானவன்
ருப்பழி துடைத்த நெடியோன்
வருதிதிக் குதவினோன் நெய்வமே துணையென்று
மைந்தன் மனைவியை வதைத்தோன்
மாருன தந்தையைத் தமையனைப் பிழைகண்டு
மாய்த்துவிடின் மகிமை பெற்றோன்

சுருதரிய சிபிமரிச் சந்திரன் மாபலி
 சுணிச்சியோன் சுழுத்திரை சுதன்
 சுருடன் பகீதரத ஸுடன்சிறுத் தொண்டனெடு
 காணவன் பிரக லாதன்
 அரிபவல் விபிஷண னெனுமகா புருடரா
 மத்தனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதேவனே.

(46)

திவினை செய்தோர்.

வாயிகழ்வு பேசியிரு வாழ்விழந் தோன்சிவனை
 வைதுதன் றனை போயினென்
 மற்றொருவர் தாரத்தி லிச்சைவைத் துடலெலா
 மாறுத வடுவாயி னென்
 தாயத்தி னோர்க்குள்ள பங்கைக் கொடாமலே
 சம்பத் திழந்து மாய்ந்தோன்
 றக்கபெரி யோர்தமை வணங்கா மதத்தினுற்
 றந்தி வடிவா யலைந்தோன் [வ
 மாபனைச் சபையதனி னிந்தனை செய் தொளிகொண
 மணிமுடி துணிந்து மாய்ந்தோன்
 வருகருட னெடுதக்க னயிராவ தன்குருடன்
 மகன்வழுதி சிசு பாலனும்
 ஆயுமநி வாணரொடு நேலாபணி தாளனே
 யவனிபுத முருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினின தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதேவனே:

(47)

நன்னகர்.

வாணிபல கூபமுட னைருகு சேர்வதாய்
 மலைகாத வழியி லுளதாய் [கெல்
 வாழைமுடி கெட்டுதெங்கு பயிராவ தாய்ச்செந்
 வயல்கள் வாய்க்கால்க ளுளதாய்

காவிதம ஸங்குவளை சேரேரி யுள்ளதாய்
கணவர்த்த கர்கண் மறைவலோர்
காணரிய பலகுடி கணிஹவுள்ள தாய்நல்ல
காவல னிருக்கை யுளதாய்த்
தேவரா லயமாடல் பாடலணி மரணிகை
சிறக்கவுள தாய்ச் சற்சனார்
சேருமிட மாகுமோ ஞர்கிடைத் ததிலதிக
சீவனமு மே கிவடத்தால்
ஆவலொ டிருந்திடுவ தேசொர்க்க வாசமென்
றஹயலா மருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரீவள
ரறப்பள்ளி சரதே வணே.

(48)

நீ ந க ர்.

கனசா திகள்குடி யிருப்பதாய் முன்வேலி
யில்லில்லி னுக்கு முளதா
யிணைமுலை திறந்துதன் தலைவிரித் திடுமாத
ரெங்குநக மாட்ட முளதாய்க்
கானமொரு பக்கமாய் மலையோர மாங்குறைக்
காய்ச்ச நப்பாத விடமாய்க்
கள்ளர்பய மாய்நெடிய கயிழித் டிழைக்கின்ற
கற்கேணி நீருண்ப தாய்
மாணமில் லாக்கொடிய துர்ச்சனார் தமக்கேற்ற
மணியமொன் றுண்டான தாய்
மாநிலத் தோர்தல யிருந்ததனில் வெகுவாழ்வு
வாழ்வதினு கரு நாகிலே
ஆனநெடு நாள்கிடந் தமிழ்தலே சுகமாகு
மமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரீவள
ரறப்பள்ளி சரதே வணே.

(49)

முழுக்குளள்.

வருமாதி வாரந் தலைச்செண்ணெயாகாது
 வடிவமிது மழகு போகும்
 வளர்திங்க ளுக்கதிக பொருளசேரு மங்கார
 வாரந் தனக்கிடர்வரும்
 திருமேவு புதனுக்கு மிகுபுத்தி வந்திடுஞ்
 செம்பொனுக் குய ரறிவுபோந் [மெண்
 தேடிய பெருஞ்சேத மாம்பெள்ளி சனியெண்
 செல்வமுண் டாயு ளுண்டாம்
 பரிகார முள்தாதி வாரந் தனக்கலரி
 பெளமனுக் கான செழுமண்
 பச்சறுகு பொன்னவற் காடுமருத் தூளொளிப்
 பார்க்கவற் காகு மெனவே
 அரிதா வறிந்தபே ரெண்ணெய்சேர்த் தேழுமுக
 காவொ ருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரீவள
 ரறப்பள்ளி சாதே வனே.

(50)

மருத்துவன்.

நானுப் பரிசைவரு காலதே சத்திதாடு
 சரீர லட்சண மறிந்து
 தன்வந்தரி குமபமுனி தேரர்கொங் கணர்சித்தர்
 தமது வாகட மறிந்து
 பேதப் பெருங்குளிகை சுத்திவகை மாத்திரைப்
 பிரயோக மோடு பஸ்மம்
 பிழையாது மன்றே செந்தூர லட்சணம்
 பேர்பெறுங் குண வாகடம்
 சோதித்து முலிகா விதநிகண் கிங்கண்டு
 தூய தைலம் லேகியஞ்
 சொல்பக்கு வங்கண்டு வருரோக நிண்ணயந்
 தோற்றிய யமிர்த கரமாய்

ஆதிப் பெருங்கேள்வி யுடையது யுயர்வேத
 னாகுமெம்ம தருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசராதே வனே.

(51)

உண்மையுணர்குறி.

சோதிடம் பொய்யாது மெய்யென்ப தறிவரிய
 சூழ்கிர கணஞ் சாட்சியாஞ்
 சொற்பெரிய வாகடம் ரிசமென்னை பேதிதஞ்
 தூய மாத்திரை சாட்சியாம்
 ஆதியிற் செய்ததவ முண்டில்லை யென்பதற்
 காளடிமை யேசாட்சி யா
 மரிதேவ தேவனென் பதையறிப முதலூ
 லரிச்சுவடி யேசாட்சி யாம்
 நாதனே மாதேவ னென்பதற் கோருந்ர
 நமக சமகஞ் சாட்சியாம்
 நாயேனை ரட்சிப்ப துன்பார மரியய
 னாருமர்ச் சனைசெய் சரணத்
 தாதிரை யதமிக்க வேதநா யகனா
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசராதே வனே.

(52)

பிறவிக்குணமாருமை.

கலங்காத சித்தமுஞ் செல்வமுஞ் ஞானமுங்
 கல்வியுங் கருணை விளைவுங்
 கருதரிய வடிவமும் போகமுந் தயாகமுந்
 கனரூப முன மக்கையும
 ஆலங்காத வீரமும் பொறுமையுந் தந்திரமு
 மாண்மையு மமுத மொழியு
 மாணவிச் செயலெலாஞ் சன்னகை சனைபின
 லாகிவரு மன்று நினைவெல்ல யணக்காபினை

நலஞ்சேரு மொருவரைப் பார்த்தது பெறக்கருதி
 னண்ணுதீமோ ரஸ்தாளி தன்
 னற்சுவை தனக்குவர வேம்புதவ மேநெடிது
 நாள்செயினும் வராத காண்
 அலங்கார மாகமலர் கொன்னறமா லிகைகுடி
 மண்ணிலே பருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினனை தருசுதர கிரிவள
 ரறப்பளிசரசுதே வனே.

(53)

ஊழ் வ லி.

கடலா வுகாத்திடுவ ரரிபிரம ருருவமுன்
 காணும் படிக்குரைசெய்வார்
 காசினியி னனவுயிர மாணமது சொல்லுவார்
 காபத்தி னிலைமை பறிவார்
 விடலரிப வேலிலை காட்டுவார் மூச்சையும்
 விடாமற் றடுத் தடக்கி
 மேன்மேலும் யோகசா தலைவினைப் பாரெட்டி
 வின்மீதி னுந் தாவுவார்
 தொடலரிய பிரமலிலை காட்டுவா ரெண்வகைத்
 தொலைபரன சித்தியழிவார்
 சூழ்வினை வரும்பொழுது சிக்கியுழல் வாரது
 துடைக்கவொரு நாண் முகற்கும்
 அடைவல வெனத்தெரிந் தளகில்பல தூங்கோல்து
 மண்ணிலே பருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினனை தருசுதர கிரிவள
 ரறப்பளிசரசுதே வனே.

(54)

ஒப்புபர்வில்லாமை.

வேதியர்க் கதிகமாஞ் சாதியுங் கணக்கக
 மேருவுக் கதிக னையுங்
 வேண்டினர கொழித்துவரு கங்கா கதிக் கதிக
 மேதெனியி லோடு நதியும

சோதிதரு மாதவர்க் கதிதமான் கார்தியுஞ்
 சூழ்சனற் கதிக கசியுந்
 தூயதாய் தந்தைக்கு மேலான தெம்வழுஞ்
 சருதிச் சூயர்ந்த கலையும்
 ஆதிவட மொழிதனக் கதிதமா மொழியுநக
 ரன்ன தானந் தனிலுமோ
 ரதிததா னமுமில்லை பென்றுயல னுலெலா
 மாராய்ந்த பேருரை செவ்வார்
 ஆதவன் பிரமணியின் னவர்முனிவர் பரவவரு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(55)

விண்ணெயல்

வேட்டகஞ் சேர்வோரும் விணரே விணுரை
 விரும்புவோ ரவரின் விணர்
 விஞர்நுணன் டில்லா உணக்கஞ்சி யோடிமறை
 வீரகிலோ ரவரின் விணர்
 நாட்டந் தருங்கல்வி யில்லோரும் விணரே
 நாடியவர் மேற்கவி சொலவார்
 நானிலந் தனில்விண ரவரினும் விணரே
 நரணாச் சமக்கு மெனியோர்
 தேட்டறிவி லாதபெரு விணரே யவரினுஞ்
 சேரொரு வரத்து மின்றிச்
 செவவுசெய் வேராதித விணராம் விணனாய்த்
 திரியுமெளி யேனை யாட்கொண்
 டாட்டஞ் செய்யும்பதாம் புயமுடியின் மேல்வைத்த
 வமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பளிசுரதே வனே.

(56)

உதவியின்றிக்கெவேன.

மூப்பொருவ நிலாத குமரிசூழ வாழ்க்கையு
முதர னிலாத நகரும் [கை
மொழியும்வெகு நாயகஞ் சேரிடமும் வருமெது
மோனையில் லாத கனியும்
காப்பமை விலாததோர் நந்தவன மும்நல்ல
கரையிலா நிறை யேரியுங்
கசடறக் கற்காத வித்தையு முபதேச
காரண னிலாத தெளிவும்
கோப்புள வினோகமுடை யோரருகு புகழாத
கோதையர்செய் கூத்தாட்ட முங்
குளிர்புன னிறைத்துவரு மாந்ரோர மதினின்று
கோடியர்க் தோங்கு த்ருவும்
ஆப்பதில் லாததே நிலையியலா மொன்றாகு
கையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(57)

இவையேபோதுமெனல்.

பொய்யாத வாய்மையுஞ் சேழுஞ் சார்ந்துளோர்
பூவலஞ் செயவேண்டு மோ
பொல்லாத கொலைகள் விலாதநன் னெறியுளோர்
புகழறஞ் செயவேண்டு மோ
நையாத காமத்தை லோபத்தை விட்டபேர்
நல்லறஞ் செயவேண்டு மோ
நன்மனோ சுத்தியுண் டானபேர் மேலுமொரு
நதிபடிந் திட வேண்டுமோ
மெய்யாரி னடியரைம் பரவுவோ ருண்பதம்
விஞும்பிவழி பட வேண்டுமோ
வேதியர் தமைப்புகை பண்ணுவோர் வானவரை
வேண்டி யர்ச்சனை செய்வோர்

ஐயா ஹடங்கமலை சோணை சலந்தில்கை.

யதிபனே யருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி கரதே வனே.

(58)

அநியராவோர்.

பதினமரி லொருத்தர்சபை மெச்சிடப் பேசுவோர்
பாடுவோர் நூற்றி லொருவர்
பார்மீதி லாயிரத் தொருவர்விதி தப்பாது
பாடிப்ர சங்க மிடுவோர்

இதனருமை யறிகுவோர் பதின யிரத்தொருவ
ரிதையறிந் திதய மகிழ்வா
லீகின்ற பேர்புவிபி லேயருமை யாகவே
யிலட்சத்தி லேயொருவ ராம்

துதிபெருக வருமூன்று காலமு மறிந்தமெய்த்
தூயர்கோ டியி லொருவரான்
தொல்லுலகு புதழ்காசி யேகாம் பாங்கைலை
குழுமவி னுசி பேரூர்

அதிசமுள வெண்காடு செங்காடு களத்தி
யத்தனே யருமை மதவே
எனதுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி கரதே வனே.

(59)

செழுமேம்பாடு.

தன்கணவ னுருவமாய்த் தற்புனா வந்தோன்
றனக்கணங் காத லிறையா
டமுற்கதி ரொழாமலும் பொழுது விடியாமலுத்
சாபங் கொடுத்த செயலாள்.

மன்னிவள ரமுன்முழ்கி புலகறிய வேதனது
மகிழ்நனைச் சேர்ந்த பரிவாள்
மைந்தனைச் சடவந்த விற்றவன் மடிந்தவடி
வாண்மாலே யான கனிவாள்

நன்னதி படிந்திடுவ தென்னவா ரமுன்முழ்கி
 நாயகனை மேவு தயவா
 னுனிலம் புகழ்சாலி பேர்பெறு நளாயினி
 நளினமலர் மேல் வைதேகி
 ஆன்மென வருசந்தர மதிதுரோ பதைமென்ப
 ராகியே யருமை மதவே
 னனுதினமு மனதினினை தருதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(60)

கோடியுடுக்குநாள்.

கறைபடா தொளிசேரு மாதிவா ரந்தனிற்
 கட்டலாம் புதிய சீலை
 கலைமதிக் காகாது பலகாலு மழையினிற்
 கடிதுநனை வற் றெழிதரும்
 குறைபடா திடர்வரும் வீரியம் போமரிப
 குருதிவா ரந் தனக்குக்
 கொஞ்சநா ளிற்கிழியும் வெற்றிபாம் புத்தியிற்
 குருவார மதி லணிந்தால்
 மறைபடா தழுகுண்டு மேன்மேலு நல்லாடை
 வருமினிய சுக்கி ரற்கோ
 வாழ்வுண்டு திருவுண்டு பொல்லாத சனியற்கு
 வாழ்வுபோ மரண முண்டாம்
 அறைகின்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
 கமலனை யருமை மதவே
 னனுதினமு மனதினினை தருதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(61)

ச கு ன ம்.

சொல்லிய கருடன்வா னரமாவ முஞ்சுறு
 குகரங் கிரி கலைமான்
 நுப்பபா ரத்வாச பட்டையெலி புன்குகை
 சொற்பெருக மருவு மாந்தை

வெல்லரிய சுரமிகாட் டான்பூனை புலிமேல்
 விளங்குமிரு நா ளுநிப்பு
 மிகவுரைசெ யிவையெலாம் வலமிருந் திடமாகில்
 வெற்றியுண் டதிக நலமாம்
 ஒல்லையின் வழிப்பயண மாகுமவர் தலைதாக்க
 லொருதுடை யிருத்தல் பற்ற
 லொருதும்ம லாணையிட லிருமல்போ கேலென்ன
 லுபசுருதி சொல்லிவை யெலாம்
 ஆலலறநு நல்லவல வென்பர்முதி யோர்பரவு
 மமலனை யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன்தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(62)

இதுவுமது.

நரிமயில் பசுங்கிள்ளை கோழிகொக் கொடுகாக்கை
 நாவிசிச் சிலி யோந்திதான்
 நரையான் கடுத்தவாய்ச் செம்போத் துடன்மேதி
 நாடரிய சுரடி மறையோர்
 வரியுழுவை முயலிவ யனைத் தும்வல மாயிதின்
 வழிப்பயண மாகை நன்ற
 மற்றுமிவை யன்றியே குதிரையனு மானித்தல்
 வாய்ச்சொல் வாவா வென்றிடல்
 தருவனை தொனித்திதெல் கொம்புகிடு முடிமுரசு
 தப்பட்டை யொலிவல் வேட்டுத்
 தனிமணி முழக்கெழுத விவையெலா மூர்வழி
 தனக்கேக நன்மை யென்பார்
 அருணகிர னைதயத் தருணபா னுவையனை ய
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மன்தினினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(63)

இதுவுமது.

தலைவிரித் தெதிர்வருத லொழ்றைப் பிராமணன்
 றவசிகன் னாகி தட்டான்
 றனமிலா வெறுமார்பி மூக்கறைபுல் வீறகுதலை
 தட்டைமூடி மொட்டைத் தலை
 கலன்கழி மடந்தையர் குசக்கலஞ் செக்கான்
 கதித்ததில தைல மிவைகள்
 காணவெதிர் வரவொண றீர்க்குட மெருக்கடை
 கனிபுலா லுபய மறையோர்
 நலமிது சுமங்கலை கிழங்குரு தகமங்கை
 நாளும்வண் ண னமுக்கும்
 நசைபெருகு பாற்கலச மணிவளையன் மலரிவை
 னாடியெதிர் வர நன்மையாம்
 அலைகொண்ட கங்கைபுனை வேணியாய் பரசனியு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே..

(64)

உணவில்விலக்கு.

கைவிலைக் குக்கொளும் பாலசப் பால்வருங்
 காராக் கரந்த வெண்பால்
 காளான் முருங்கைகசரை கொம்மடி பழஞ்சோறு
 காந்தித் கரிந்த சோறு
 செவ்வையில் சிறுக்கீரை பீர்க்கத்தி வெள்ளுப்பு
 தெண்ணெவெல் லமலா வகஞ்
 சீரிலா வெள்ளுள்ளி யீருள்ளி யிங்குவொடு
 சிறப்பில்வெண் கத்தரிக் காய்
 ளவலயில் சிவன்கோயி னிர்மாலி யங்கிரண
 யிலகுசுட நிலலாத லு
 னிலவயெலாஞ் சீலமுடை போர்களுக் காகா
 வெணப்பழைய நூலுரை செய்யும்.

நவகைப் புலன்வென்ற முரிவர்க்கின் னவர்போற்ற
மமலனே யருமை மதவே
ஈனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரீவன
ரறப்பள்ளி சுரதேவனே. (65)

நற்பொருளிற்குற்றம்.

பேரான் கங்காநதிக்குமதன் மேல்வரும்
பேனமே தோஷ மாகும்
பெருகிவளர் வெண்மதிக் குன்றாட் களக்கமே
பெரிதான தோஷ மாகும்
சீராக் தபோதனர்க் கொருவர்மேல் வருகின்ற
சீற்றமே தோஷ மாகும்
தீதின்முடி மன்னவர் விசாரித் திடாதொன்று
செய்வ தவர்மேற் றோஷமாம்
தாராள மாயிகத் தந்துளோர் தாராளம்
தானிரப் போர் தோஷமாண்
சாரமுள நற்கருப் பஞ்சாறு கைப்பதனர்
தாலஞ்செய் தோஷ மாகும்
ஈராயு மொருநான் மறைக்குமெட் டாதொன்றி
மண்ணலே யருமை மதவே
ஈனுதினமு மனதினின் தருசதுர கிரீவன
ரறப்பள்ளி சுரதேவனே. (66)

மனைகோல்வதற்குமாதம்.

சித்திரைத் திங்கடனின் மனைகோல மனைபுகச்
செல்வமுண் டதினு நலமே
சேரும்வை காசிக்குமேன ளான்புர
தியிட்டநானி யாகா
வெற்றிகொ ளிராகவன் றேவிசிறை சேர்கடகம்
வீறல்ல வாவணி ஈகம்
மேல்கெங் கன்னியிர ணியன்பாண்ட நாகாது
மேன்மையுண் டைப்பகிக் கே

உத்தமன் கார்த்திகைக் காகாது மார்கழியி
 லோங்கு பாரதம் வந்தநா
 னுயர்வுண்டு மகரத்தின் மாசுமா தத்தில்விட
 முழ்பர்கோ னுண்ட தாகா
 தத்தநீ மாநனை யெரித்தபங் குனிதானு
 மாகுமோ வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(67)

விருந்துவாரம்.

செங்கதிர்க் குறவுபோம் பகைவரும் விருந்தோருவர்
 செய்யொணு துண்டுணு னுது
 திங்களுக் குறவுண்டு நன்மையாம் பகைவருஞ்
 செவ்வாய் விருந் தருந்தார்
 பொங்குபுத னன்மையுன் றேவாம் விருந்துணப்
 பொன்னவற் கதிக பகையாம்
 புகரவற் காகிலோ நெடுநாள் விரோதமாய்ப்
 போன வுறவுந் திருப்பும்
 மங்குனிகர் சனிவார நல்லதா மிதனினு
 மனமொத் திருந்த னிடமே
 வாலாய மாய்ப்போய் விருந்துண விருந்துதவ
 வாய்த்த நாளென் றறியலாம்
 அங்கையில் விளங்கிவளர் துங்கமழு வாளனே
 யண்ணலே வருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(68)

பூப்புவாரம்.

அருக்கனுக் கதிரேகி யாவணற் சோமனுக்
 கானகற் புடைய ளாவா
 ளங்கார கற்குவெகு துக்கியா வாள்புந்தி
 யளவில்பங் குழங் பெறுவாள்

திருத்தகு வியாழத்தின் மிக்கசம் பத்தினொடு
சிறுவரைப் பெற் றெடுப்பாள்
சீருடைய பார்க்கவற் கதிபோக வதியுமார்
திருவுமுண் டா யிருப்பாள்

சுருத்தழிந் தெழில்குன்றி வறுமைகொண் டலைகுலா
காரிவா ரத்தி லாகில் [ன்

களபமுலை மடமாதர் புட்பலதி யாம்வார
காலபல னென்றுரை செய்வார்

அருத்தியுட னெளியேனை யாட்கொண்ட சோதியே
யண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(69)

பூப்பிலக்கினம்.

வறுமைதப் பாதுவரு மேடத்தி லிடபத்தின்
மாளுது விபசாரி யாம்
வாழ்வுண்டு போகமுண் டாகுமிது னங்கடகம்
வலிதினிற் பிறரை யனைவாள்

கிறுமைசெயு மிடிசேர்வண் மிகுசேந் திரற்கெனிற்
சீர்பெறுவள் கன்னி மென்னில்
செட்டுடைய டிலையெனிற் பிணியான் மெலித்திவெ
டேளினுக் குத் தனுசெனில்

நெறிசுதைவள் பூருவத் தபரநெறி யுடையளா
நீண்மகர மான மிலளா
நிறைபோக வதிகும்ப மெனின்மீன மென்னிலோ
நெடிய பேரறி வுடையளாம்

அறிவாளர் மடமாதர் தமையறியி ர சிபல
னதுவென்ப ருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(70)

திவுக்கடலும்,

காவலர் தீவினைச் சூழ்கருங் கடலளவு
 லட்சம் யோசனை யிதனையே
 நாடொறுஞ் சூழ்வதில வந்தீ வதைச்சூழ்த்
 னற்கழைச் சாற்றின் கடல்
 மேலுமிது சூழ்வது குசத்தீ வதைச்சூழ்தன்
 மிகுமதுக் கட லதனையே
 விழைவொடுஞ் சூழ்தல்கிர வஞ்சதீ வம்மிதனின்
 மேறசூழ்த னெய்க் கடலதாம்
 பூவினிது சூழ்தல்கா கத்தீவ மிக்கதைப்
 போர்ப்பது திருப்பாற் கடல்
 போதவது சூழ்தல்கான் மலிதீவ மாந்தயிர்ப்
 புணரியப் பாலு மப்பால்
 ஆவலுறு புட்கரத் தீவா மிதைச்சூழ்வ
 தரும்புனற் றருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசனா கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(71)

மேலானபொருள்.

சுழிசத்த மாயிருந் ததிலும் படைக்காண
 துரகமோர் மாணிக்க மாஞ்
 சூழ்புவிக் காசனா யதிலே விவேகமுள
 துரையுமோர் மாணிக்க மாம்
 பழுதற்ற வதிரூப வதியுமாய்க் கற்புடைய
 பாவையோர் மாணிக்க மாம்
 பலகலைகள் கற்றறி யடக்கமுள பாவலன்
 பார்க்கிலோர் மாணிக்க மாம்
 சூழிவற்ற செல்வனா யதிலே தியாகியா
 முசிதனோர் மாணிக்க மாம்
 முத்தம குலத்துதித் ததிலுமோ மெய்ஞ்ஞான
 முடையனோர் மாணிக்க மாம்

அழிவற்ற வேதாக மத்தின்வடி வாய்விளங்
கமலனே யருமை மதவே
எனுதினமு மவ தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(72)

உண்டியிலையும் முறையும்.

வாழையிலை புண்ணை புர சுடனற் குருக்கத்தி
மாப்பலாத் தெங்கு பன்னீர்
மாசிலமு துண்ணலா முண்ணுத வோவரச
வனசஞ் செழும் பாடலம்
தாழையிலை யத்தியா லோண்ட பத்திரஞ்
சுகதேவ முண் முருக்குச்
சாருமலை யன்றிவெண் பாலெருக் கிச்சிலினை
தனினுமுண் டிடவொணு தால
தாழ்விலாச் சிற்றுண்டி நீரடிக்கடிபருகல்
சாதங்கள் பல வருந்தல்
சற்றுண்டன் மெத்தலு ணித்தனையு மெய்ப்பிணி
தனக்கிட மெனப் பருகிடார்
அழிபுடை குழுவகில் வேளாளர் குலதிலக
னாகுமெம தருமை மதவே
எனுதினமு மவ தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(73)

கவிஞர்வறுமை.

எழுதப் படிக்கவகை தெரியாத மூடனை
யிணையிலாச் சேட னென்று
மீவதில் லாதகன லோபியைச் சபையதனி
லிணையிலாத் கர்ன னென்றும்
அழகற்ற விவகு கோர ரூபத்தை யுடையோனை
யதிவடிவ மார னென்று
மாயுத மெடுக்கவுந் தெரியாத பேடிதனை
யாண்மைமிகு விஜய னென்றும்

முழுவதும் பொய்சொல்லி யலைகின்ற வஞ்சகனை
 மொழியீரிச் சந்தர னென்றும்
 மூதுலகி லிவ்வணஞ் சொல்லியே கவிராஜர்
 முறையின்றி யேற்ப தென்னோ
 அழலென வுதித்துவரு விடமுண்ட கண்டனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(74)

கவிஞன்.

தெள்ளமீர்த தாரையென மதுரங் கதித்தபைந்
 தேன்மடை திறந்த தெனவே
 செப்புமுத் தமிழினொடு நாற்கவிதை நாற்பொரு
 டெடிர்துரைசெய் திறமை யுடனே
 விள்ளரிய காவியத் துட்பொரு ளலங்கார
 விரிவிலக் கண விகற்பம்
 வேறுமுள தொன்னூல் வழக்குமுல கத்தியல்பு
 மிக்கப்ர பந்த வண்மை
 உள்ளவெல் லாமறிந் தலையடங் குங்கடலை
 யொத்ததிக சபை கண்டபோ
 தோங்கலை யொலிக்கின்ற கடல்போற்ப்ர சங்கம
 துரைப்பவன் கவிஞ னாகும்
 அள்ளிவிட முண்டகனி வாயனே நேயனே
 யமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதூர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(75)

நற்சார்பு.

காணரிய பெரியோர்க டெரிசனம் லபிப்பதே
 கண்ணினைகள் செய் புண்ணியங் [ரு
 சுருணையா யவர்சொன்மொழி கேட்டிட லபிப்பதி
 காது செய்திடு புண்ணியம்

பேணியவர் புகழையே துதிசெய லபித்திடுதல்
 பேசில்வாய் செய் புண்ணியம்
 பிழையாம லவர்தமைத் தொழுதிட லபிப்பதுகை
 பெரிது செய்திடு புண்ணியம்
 வீணெறி செலாமலவர் பணிவிடை லபிப்பதுதன்
 மேனி செய்திடு புண்ணியம்
 விழவொடவர் சொற்படி நடந்திட லபிப்பதே
 மிக்க பூருவ புண்ணியம்
 ஆணவ மெனங்களை களைந்தறி வினைத்தந்த
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(76)

பிறந்தநாளோடு வருகிற வரபலம்.

சென்ம நகரத்திரத் தாதிவா ரம்வரிற்
 றீரா தலைச்ச லுண்டாந்
 திங்களுக் காகில்வெகு சுகபோ சனத்தினொடு
 திருமாத் திருநா முண்டாம்
 வன்மைதரு மங்கார வாரம்வந் தாற்சிறிதும்
 வாராது சுகம தென்பார் [ம்
 மாசிப்பல கலைபயில்வர் மேன்மையாம் புந்தியெனு
 வாரத் துடன் கூடினால்
 நன்மைதரு குருவார மதுசேர்ந்து வரிலாடை
 நன்மை யுடனே வந்திடும்
 நாரிய ருடன்போக மிகவுமுண் டொருவெள்ளி
 நல்லவா ரத்தில் வந்தால்
 அன்மருவு பிழையுண் டாமென்பர் சரியனுக்
 கமலனே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(77)

இதனை யுடையவர்க் கிதுவில்லையெனத்.

பொன்னுசை புள்ளவர்க் குறவேது குருவேது
பொங்குபசி புள்ள பேர்க்குப்
பேரதவே சசியேது ருசிபேது மயல்கொண்டு
பொதுமாதர் விழி வலையிலே
எந்நாளு மலைபவர்க் சுச்சமொடு வெட்கமே
தென்றென்று முறு கல்விமே
விச்சையுள பேர்க்கதிக் சுசமேது துயிலேது
வெளிதா யிருந்து கொண்டே
பன்னாளு மலைபவர்க் கிகழேது புகழேது
பாரி லொருவர்க் கதிகமே
யண்ணியிடு மூடருக் கறமேது மறமலாந்
பகர்நிரைய மொன் றுளதுகாண்
அன்னாண் வருகரி யுரித்தணியு மெய்யனே
யமலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசுதூர் கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(78)

மழைகாட்டுநிப்பு.

சித்திரை திங்கள்பதின் மூன்றுக்கு மேனல்லை
சீரான பரணி மழையுந்
திதில்லை காசியிற் பூரணை கழித்ததின்
சேரு நாலா நாளினில்
ஒத்துவரு மழையுமங் வானியிற் தேய்ப்பிகைதி
லோங்கு மேகா தசியினி
லொளிப்பரிதி வீழ்பொழுதின் மந்தார மும்பவழி
முண்டா யிருந் தாடியில்
பத்திவரு தேதியைந் தினிலாதி வாரமும்
பகரு மாவணி மூலநாள்
பரிதியு மறைந்திடக் கனமழை பொழிந்திடப்
பாரில்வெகு விளைவு முண்டாம்

அத்தனை அகங்குலனோ மாணியணி மார்பொ
கண்ணலெம தருமை மறவே
அதுகின்ற மனதிலினை தருகனா கிளிகா
மறப்பன் கரகதேவனே.

174

இருந்தமுதவாமை.

சமயத்தி லுதவாத நிதியமேன் மிக்கதுயர்
சார்பொழு திலாத கண்ணேன்
சைபமுகத் துதவாத கண்ணே நெதிரிலு
சமரத் திலாத படைமேன்

கிமலனுக் குதவாத பூகசமே னுருமிருள்
கண்ணேக் கிலாத சுடமேன்
கெம்பகிக் குதவாத கண்ணே நீருளி
கண்ணேக் கிலாத கண்ணேன்

கருதுதளர் கண்ணேக் கிலாதவோர் மனைகிடுமன்
சரசத் திலாத கண்களேன்
சாமயன் கரகத்தி லுதவாத புதல்வனேன்
மரணியீ தென்பர் கண்டாய்

அபார்க்கு முனிவர்க்கு மொருவர்க்கு மொருவாத
வாழிய யருமை மறவே
அதுகின்ற மனதிலினை தருகனா கிளிகா
மறப்பன் கரகதேவனே.

175

மறைபெரித்தென்பு.

மறை தொழிலையுள் அகவிடார் கெளசகிதி
பொன்று தப்பாத புரினா
ருதவாதி யிற்சென்று நீர்மரு வாரகை
மொருமூன்று னுக்கு மறவா
தாரகர்சு காயத்தி யுதசெயிற் பார்த்து
மகிதி பூகசகன் மண்ணுவார்
மகாதி கருமக்கன் மகந்திரே யாபகைய
மின்றிய செந்து வருவா

பேராசை கொண்டிடார் வைதிகன் மார்க்கமே
 பிழையர் திருக்கு மறையோர் [ம்
 பெய்யெனப் பெய்யுமுகி லவர் மகிமை யெவர்களு
 பேசுதற் கரிதரிது காண்
 ஆரார் நெஞ்சுமூல வமலனே யெனையாளு
 மண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(81)

அரசர்சிறப்பு.

மநநீதி முறைமையும் பரராசர் கொண்டாட
 வருமதிக ரண வீரமும்
 வான்விஜய மொடுசரச சாதன விசேஷமும்
 வாசி மதகரி யேற்றமுட
 கனமா மமைச்சரும் பலமான தூர்க்கமுங்
 கைகண்ட போர்ப் படைஞருங்
 சஜரத பதாதியுந் தூரகப்ர வாகமுங்
 கால தேசங்க ளெவையும்
 இனிதா யறித்தஸ்தா னுபதிக ளொடுசமர்க்
 கிளையர்த தள கர்த்தரு
 மென்றும்வற் றுததன தானிய சமுத்திரமு
 மேற்றமுள குடி வர்க்கமும்
 ஆனைவோரு மெச்சவிங் கிவையெலா முடையபே
 ரரசரா மருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(82)

வைசியர்சிறப்பு.

நீளகடல் கடந்திடுவர் மலையாள மும்பேயர்
 நெடிது தூரந் திரிந்து
 நினைவுதடு மாறார்கள் சலியார்கள் பொருடேடி
 நீணிலத் தரசு புரியும்

வாருழவ னார்த்தமது கைவசஞ் செய்வார்கள்
வருமிடம் வராத விடமும
மனதையு மறிந்துதவி யொன்றுதா ருமிட
வளர்ப்பர்வரு துலை துலைக்கும்

ஆள்விவெர் மலிவுகுறை வனுவிசா ரித்திடுவ
ரளவில் பற்பல சுரக்கு
மமைவுறக் கொள்வர்விந் பாரகணக் கதிலனுவு
மறவிடார் செலவு வரினோ

ஆளியொத் தேமலையி னளவுக் கொடுத்திடுவ
ரருள்வைசிப ரருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(83)

வேளாளர்சிறப்பு.

யசனாதி கருமமுந் தப்பாமல் வேதிய
ரியற்றிகல் லேர் பெறுவதும்
ராச்யபா ரஞ்செய்து முடிமன்னர் வெற்றிகொண்
டென்றுநல் லேர் பெறுவதும்

யசனாதி தப்பாது தனதானி யந்தேடி
வசியர்நல் லேர் பெறுவதும்
மற்றுமுள பேசெலா மிடியென் திடாததிக
வளமைபெற் றேர் பெறுவதும்

திசைதோறு முள்ளபவ தேவா லயம்பூசை
செய்யநல் லேர் பெறுவதுஞ்
சீர்கொண்ட லயங்குலனை மாலைபுனை வேளாளர்
செய்யு மேழிப் பெருமைகாண்

அசைபா டு வெளநிமலை தனிக்மேலி வாழ்கின்ற
வண்ணலே யருமை மதவே
ளனுதினமு மன தினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனை.

(84)

தானுதிபதி மந்திரி சேனாதிபதிசனினியல்பு.

தன்னரசர் வலுமையும் பரராச ரெண்ணமுந்

சாலமேல் வரு கருமமுந்

தானறிந் ததிபுத்தி யுத்தியுண் டாமடுனான்

முனாதி பதியுரு வான்

மன்னவர் மனத்தையுந் காலதே சுத்தையுந்

வாழ்குடி படைத் திறமையும்

மந்திரர லோசனைபு மெல்லா மறிந்தவன்

வளமான மதி மந்திரி

துன்னிய படைக்குணங் கரிபரி பரிசைசுதயே

சூழ்பகைவர் புரி சூழ்ச்சியுந்

தோலாக வெற்றியுந் திடமான செத்தியுள

ரூரனே சேனாதி பன்

துன்னையிலு நல்லமலை மங்கைபன் காளனே

யனகனே யருமை மதவே

ளனுதினமு மனதினிகை தருசதுர கிரிவள

ரறப்பளி சுரதே வனே.

(85)

இராயசகருணிகர்சிதப்பு.

வருமோலை யுத்தரத் தெழுதிவரு பொருளினால்

வரவிடுப் போன் மனதையும்

மருவிவரு கருமமுந் தேசகா லத்தையும்

வருகரத லாமகை மாம்

விக்காசா யறிந்தரச ரெண்ணிலெண் ணினையன்

கிடெழுந்த வாசிக்க வும்

[யின்]

வெற்றிகொண் டேபெரிய புத்தியுடை பேரன்புவி

மேன்மை ராயச காரனும்

கருவா யறிந்துதொகை யிராது கொடி யிகிற்

கடிதேற் திடக் குறைக்கக்

கடுகையொரு மலையாக மலையையொரு கடுகுமாக்

காட்டுவான் கருணிக னும்

அருந்தி யருளாகி பொலிபாகி வெளியாகு
மண்ணிலே யருமை மதலே
எனதுதினமும் மனதிலினை தருசதுர கிரிவன
அறப்பன் சுரதேவனே.

(36)

கோபத்தின்கொணைம.

கோபமே பாவங்க ளுக்கெலாம் தாய்தக்கத
கோபமே குடி கெடுக்கும்
கோபமே பொன்றையுங் கூடிவர வெரட்டாத
கோபமே துயர் கொடுக்கும்
கோபமே பொல்லாது கோபமே சிர்க்கேடு
கோபமே யுற வறுக்கும்
கோபமே பழிசெயுங் கோபமே பகையாவி
கோபமே கருணை போக்கும்
கோபமே யினமாத் கோபமே செயலாயுங்
கடாம லொருவ னுக்குங்
கோபமே மறலிமூன் கொண்டுபோய்த் தீயகர
கக்குழியி னித் தள்ளுமால்
ஆபத் தெலாந்தலிற் தென்னையாட் கொண்டருளு
மண்ணிலே யருமை மதலே
எனதுதினமும் மனதிலினை தருசதுர கிரிவன
அறப்பன் சுரதேவனே.

(37)

பல்துறை.

தான்புரி தவத்தையுங் கொடைமையுங் புக்கூவோ
தங்களுக் கவை தைழவுறு
தற்றுமழி கில்லாம லந்தணைகர நித்தனைசெய
தயவிலோ ராயுள் பெருகார்
மேன்படு கிறுங்கலவை மாலைதயிர் பதல்புலால்
விடுந் தெந்நெ லைவகள்
வேறெருருவர் தந்திடின மதுமொழி யறிந்தபேர்
வினைகொடுத் தெதெகான்ற வர்

தீதன்கனி கிழங்குவிற் சிலையிவை யனைத்தையுச்
 தீண்டரிய நீச ரெனினுஞ்
 சீர்பெற வளிப்பரே லீசமுது கைக்கொள்வர்
 சிலமுடை யோரென்ப ரால்
 ஐன்கொடி யுயர்த்தவுமை நேசனே யிசனே
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிச ரதேவனே.

(88)

தத்துவத்திரயம்.

புகழோ ரார்துடன் புலனைந்து ஞானம்
 பொருந்து மிந்திரிய மைந்து
 பொருவில்கன் மேந்திரிய மைந்துமன மாநீயாம்
 புகலரிய காரண நான்கே
 ஒதினோ ரிவைபாதம் தத்துவ மெனச்சொல்ல
 ருயர்கால நியதி கலையோ
 டோங்கிவரு வித்தைதார கம்புருடன் மாயையென்
 றுரைசெய்யு மோ ரேழுமே
 தீதில்வித் யாதத்வ மென்றிடுவ ரிவையலாத்
 நிசபூசுத்த வித்தை யிசன்
 சீர்கொள்கா தாக்கியஞ் சத்திசிவ மைந்துமே
 சிவசுத்வ மென் றறைகுறவர்
 ஐதிவட நீழலிற் சனகாதி யர்க்கருள்செ
 யண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளிச ரதேவனே.

(89)

பன்மதபாணமும் அவற்றின் குணமுதலியவும்.
 வணசஞ் செழுஞ்ஞத முடனகோ கந்தனங்
 மலர்நில மிவை யைந்துமே
 மாரவேள் கணைகளா மிவைசெயுந் குணமுள்ளி
 மனதி லாசையை யெழுப்பும்

வினவிலொண் சூதமலர் மெய்ப்பசலை யுண்டாக்கு
 மிகவசொ கன்னுயர் செய்யும்
 வீழ்ந்திடுங் குளிர்முல்லை நீலமுயிர் போக்கிவிடு
 மேவுயினை செயு மவத்தை
 வினவிலது வேநோக்கம் வேறென்றி லாசையற
 ரெட்டுயிர்ப் பொடு பிதற்ற
 வெஞ்சந் திடுக்கிடுத லனம்பெறுத் திடலகாய்ச்ச
 னேர்தன் மௌனம் புரிசூதல்
 வினையவுயி ருண்டில்லை யென்னலி னைந்துமா
 மத்தனே யருமை மதனே
 ளனுதினமு மனதின்னை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(90)

மன்மததுபகரணங்கள்

வெஞ்சிலை செழுங்கழை னுரிசரு வண்டின
 டீமல்விடுங் கணைக ளலராம்
 விசிறு தென்றிறை பைங்கிள்ளை யேபரிகள்
 வேழங் கெட்டாத விருளாம்.
 வஞ்சியர் பெருஞ்சேனை கைதையுடை வானொடிய
 வண்மைபெறு கடன் முரசுமாம்
 மதரம் பதாமைவரு கோகிலங் காகளம்
 மனதே பெரும் போர்க்களம்
 சஞ்சரிக்க வினைசபாடல் குழுதநே யன்கணிகை
 சாரிரதி யேமனை யார்
 தறுகண்ட மாதரின டலைமருட மாமக்கு
 தவள திருக்கு மிடமாம்
 அஞ்சகசீர மாவேட் தென்பரெளி யோர்க்கெலா
 மமுதமே யருமை மதனே
 ளனுதினமு மனதின்னை தருசதுர கிரிவள
 ரறப்பளி சுரதே வனே.

(91)

பயங்கொளத்தகாதவர்.

மன்னவராமச்சுர்தர்ச் சண்டிகோளர் தூதமொடு
 மாறுத மர்ம முடையோர்
 வலுவர்கரு ஸீகர்மிரு பாகஞ்செய் தன்னமிடு
 மடைபர் மந்திர வாதியர்
 சொன்னமுடை யோர்புலைய ருத்தேச மதுசெய்
 சூழ்வயித் தியர் கவிதைகள்
 சொற்றிடும் புலவரிவர் பதினோந்து பேரொடுஞ்
 சொற்பனந் தனி லாகிலும்
 நன்னெதி யறிந்தபேர் பகைசெய் திடார்களிந்
 நானிலத் தென்பர் கண்டாய்
 நாரியோர் பாகனே வேதாக மம்பரவு
 நம்பனே யன்பர் நிதியே
 அன்னமூர் பிரமனுங் கண்ணனுங் காணாத
 வண்ணலே யருமை மதவே
 ளனுதினமு மனதினினே தருசுதர கிரிவள
 ரப்பளிச் சுரதே வனே.

(92)

இதாசுதஞ்செய்து பயங்கொளவன.

சுவைசுர் கரும்பைவெண் பாலைப் பருத்தியைச்
 சொல்லுநன் னெல்லை யெள்ளைத்
 தூயதெய் சிங்களியை யெண்ணுத துட்டரைத்
 தொண்டரைத் தொழு தொழுப்பை
 நவைநீரு மாறுதண் டித்தே பயன்கொள்வர்
 நற்றமிழ்க் கவி வானரை
 நலமிக்க செழுமலரை யோவிய மெனத்தக்க
 நயமுள்ள நாரியர் தமைப்
 புவிமீதி லுபகார நெஞ்சரைச் சிறுவரைப்
 போர் வீரரைத் தூயரைப்
 போதவும் பரிவோ டிதஞ்செய்ய மிகுப்பன்
 புசுழ்பெறக் கொள்வர் கண்டாய்

அவமதி தவிர்த்தென்னை யாட்கொண்ட வுள்ளலே
யண்ணலே யருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுரதே வனே. (93)

தருமம்.

பெறமில்பெறு வித்தலொடு நாளோலை நரடொறும்
பிள்ளைக ளருந்திடும் பால்
பேசரிய சத்திர மடமா வுரிஞ்சுகல்
பெண்டோக நாவிதன் வணன்
மறைமொழிகண் ணாடிதண் ணீர்தலைக் கெண்ணெய்
வாயினுறை பிண மடக்கல் [பசு
வாவியிற முயிர்மீட்ட நிற்பொரு ளடைக்காய்
வழங்குச்சண் ணும் புதவுதல்
சிறையுறு பவர்க்கமுது வெற்றிலங் காத்தல்பொழில்
செய்தன்முன் னாலின் மணர்
திக்குவிலங் கூண்பிச்சை யறுசமய ருக்குண்டி
தேவரா லய மவுஷதம்
அறைதல்கற் போர்க்கன்ன நாலெட் டறங்களுமு
னன்னைசெய லருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பளிசுரதே வனே. (94)

இல்லறம்.

தந்தைதாய் சற்குருவை யிட்டதெய் வங்களைச்
சன்மார்க்க முள மனைவியைத்
தவறாத சுற்றத்தை யேவாத மக்களைத்
தனைநம்பி வரு வோர்களைச்
சிறந்தமகிழ் வெய்தலே பணிகிடைசெய்வோர்களைத்
தென்புலத் தோர் வறிஞரைத்
திதிலா வதிதியைப் பரிவுடைய துணைவரைத்
தேனுவைப் பூசார் தமைச்

சந்ததஞ் செய்கடனை யென்றுமலை பிழையாது
தான்புரிந் திட வில்லறஞ்
சாருநல முடையரார் துறவறத் தோருமிவர்
தமமுடன் சரியா யிடார்
அந்தரி யுயிர்க்கெலார் தாய்தனினு நல்லவட்
கன்பனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(95)

புராணம்.

தலைமைசேர் பெளடிக மிலிங்கமார்க் கண்டமெழில்
சாரும் வாமன மச்சமே
சைவம் பெருங்குர்மம் வருவரா கங்கார்த
சரிதமே பிர மாண்டமும்
நிலைமைசே சிப்பத்து முயர்சிவ புராணமா
நெடியமால் கதை வைணவம்
நீதிசேர் காருட நாரதம் பாகவத
நீடிப புராணநான்காம்
கலைவலர்சொல் பதுமமொடு பிரமகை வத்தமே
கமலா லபன் காதையாம்
கதிரவன் காதையே சூரிப புராணமாங்
கணல்காதை யாக்கி னேயம்
அலைகொண்ட நதியும்வெண் மதியுமறு கும்புனைபு
மத்தனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசுதூர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(96)

புகழ்ச்சி.

பருகாத வமுதொருவர் பண்ணாத பூஷணம்
பாரின் மறையாத நிதியம்
பரிதிசுண் டலராத நிலவுசுண் டெலாத
பண்புடைய பங்கே ருகம்
கருகாத புயல்கலைக ளருகாத திங்கள்வெங்
காணி லுறையாத சேயங்

கருதரிய விக்குண மனைத்துமுண் டானபேர்
காசினியி லருமை யாகும்
தெரியவுரை செய்யின்மொழி கீர்த்திவரு கல்வியொடு
சீர்தய மீகை வதனந்
திடமான வீரமிவை யென்றறிசு வார்களிச்
செகமெலாங் கொண் டாடவே
அருள்கற்ப தருவெனன வோங்கிந் தானதுரை
யாகுமெம தருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(97)

திருமாலவதாரம்.

சோமுகா சுரனைமுன் வதைத்தமார் துயர்கெடச்
சுருதிதந் தது மற்சமாஞ்
சுரர்தமக் கமுதீந்த தாமையாம் பாய்ப்போற்
சுருட்டி மாநில மெடுத்தே
பேரமிரணி யாக்கதனை யுயிருண்ட தேனமாம்
பொல்லாத கனக னுயிரைப்
போக்கியது நரசிங்க முலகளந் தோங்கியது
புனித வாமன மூர்த்தியாம்
ஏழுறு மிராவணனை வென்றவ னிராகவ
னிரவிகுலம் வே ரறுத்தோ
னேர்பாசி ராமன்வரு கண்ணனொடு பலராம்
னிப்புவி பயந் தவிர்த்தோர்
ஆமினிய கற்கியினி மேல்வருவ திவைபத்து
மரிவடிவ மருமை மதவே
எனுதினமு மனதினினை தருசதுர கிரிவள
ரறப்பள்ளி சுரதே வனே.

(98)

சிவமூர்த்தி.

பிறைசூடி யுமைநேசன் விடைபூர்த்தி நடமிடும்
பெரியனுயர் வதுவை வடிவன்
பிச்சாட னன்காம தகன்னமற லிபையென்ற
பெம்மான் புரந் தகித்தோன்

மறமலி சலந்தரனை மாய்த்தவன் பிரமன்முடி
வெளவினோன் வீரே சரன்
மருவுநர சிங்கத்ததை வென்றவர னுமைபாகன்
வனசரன் கங்கா ளனே

விறன்மேவு சண்டேச ரக்ஷகன் கடுமாந்தி
மிக்கசக் கர முதவினோன்
விநாயகற் கருள்செய்தோன் குகனுமையுடன் கூடி
மிளிரேக பாதன் சுகன்

அறிவரிய தக்ஷிண முர்த்தியொ டிலிங்கமா
மையனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதே வனே.

(99)

கவிவணக்கம்.

மலரிதழி பைங்குவளை மென்முல்லை மல்லிகை
மருக்கொழுந் துயர் கூவிளம்
மற்றுமுள வாசமலர் பத்திரஞ் சிலகுடி
மணிமுடி தனிற் பொறுத்தே

சிலரெருக் கொடுவனத் துட்பூளை பச்சறுகு
செம்முள்ளி மலர் சூடவே
சித்தம்வவத் திடவுமங் கீகரித் திடுமகா
தேவ தேவா தெரிந்தே

கலைவல நுரைக்குநன் கவியொடம் பலவாண
கவிராய னாகு மென்புன்
கவியையுஞ் சூடியே மனமகிழ்ந் திடுவதுன்
கடனாகு மடனாக மும்

அலைபெருகு கங்கையுஞ் செழுமதிப மும்புனையு
ம்மலனே யருமை மதவே
ளனுதினமு மனதினினை தருசதூர கிரிவள
ரறப்பளீ சுரதே வனே.

(100)

அறப்பளிகரசதகம் முற்றிற்று.

148110

